F R I F A G B E V E G E L S E

Nr. 28. 16.august 1941.

Kamerat!

Landorganisasjonens henvendelse til Reichskommissariatet den 30.juni begynner etterhvert å få svar.

Som en vil huske omfattet kravet i denne henvendelsen: løsning av lønnspørsmålet, frihet i organisasjonens virksomhet, unnlatelse av politisk press, frigivelse av de arresterte tillitsmenn og rett for disse til å tre inn i sine stillinger igjen.

Det tok lang tid å få svar på denne henvendelsen. Forbundene måtte først hver for seg sende inn tilslutning til kravene, og organisasjonen måtte nekte å ha noe med det nye Forenings-direktoratet å gjøre før svaret forelå. Men da kom også svarene etterhvert. De arresterte tillitsmenn ble løslatt og vil gjeninntre i sine stillinger. Kommissæren i Telegraf-og Telefonforbundet ble trukket tilbake. Det ble gitt positivt tilsagn om at arbeidslønningene skulle heves.

Når lønnsspørsmålet er løst, blir det et hovedspørsmål tilbake. Det er sikringen av den indre organisasjonsmessige frihet. Og på dette kravet akter arbeiderne ikke å fire.

Den fasthet som sekretariatet og organisasjonsledelsen ellers har vist i denne saken, har skapt øket tillit hos arbeiderne. Dette merkes lettest ved at kontingenten igjen begynner å bli regelmessig innbetalt. Medlemmene føler seg forvisset om at ledelsen vil stå urokkelig på sine krav og at den forsatt vil hevde organisasjonens indre frihet.

Mange vil vel stusse over at Landsorganisasjonen opptar forbindelse med Forenings-direktoratet. En kan også være forvisset om at det heller ikke skjer uten sterk tvil. På den annen side må en være opmerksom på at organisasjonene hele tiden under okkupasjonen har vært tvunget til under de vilkår okkupasjonsmakten har satt opp. En har således ogs, måttet finne seg i en viss kontroll med disposisjonene. Direktoratet er altså ikke noe annet enn en ekspedisjonssentral for tyskerne. Tyskerne vil nå engang ha minst mulig å gjøre med oss nordmenn direkte. Derfor oppstår slike organer som ingen forstår verdien av. Derfor bemanner de dem også med folk som vil la seg bruke som redskap for tyskerne. Det er bittert, men det er jo hele okkupasjonen og alt som følger i dens fotspor. Dog skal vi være oppmerksom på at arbeiderne ikke vil strekke seg en tomme lenger i forholdet til Direktoratet enn de på forhånd er tvunget til overfor tyskerne.

Arbeiderne nærer ingen illusjon om at det skal skje undere med deres lønninger. Nazistene har holdt dem for narr så mange ganger alt. Men ingen skal si at ikke alle veier skal være prøvet. Hvis arbeiderne blir narret denne gangen også, vil straffen komme over dem som sviker sitt ord.

Nå mere enn noensinne gjelder det for oss arbeidere at vi følger enhver nyanse i utviklingen med den største aktsomhet. Ingen overrumpling må finne sted. En indre okkupasjon skal aldri lykkes. Hver mann vil være å finne på sin post. Usvikelige og trofaste.

Taus aktpågivenhet - er nå parolen for hver organisert kamerat.

. V .

Det tyske Mineraløl-Baugesellschaft,

som har røvet et slags norsk monopol på alluminiumsfremstilling, har i forbindelse med at det har gått i gang med planer for store vannkraftutbygninger (Tyin o.a.) også skiftet navn. Det seiler nå under den fornorskede vimpel "Nordag. Selskapet har i sin tid opprettet overenskomster med Bygningsarbeiderforbundet og Arbeidsmannsforbundet. Så kom det plutselig beskjed om at Riksarbeidsavtalen skulle gjelle for dette selskapet. Dette betød en betydelig lønnsforringelse for arbeiderne. Forbundene og Landsorganisasjonen slo allarm og protesterte mot dette brudd på overenskomsten, idet det jo var forutsetningen at riksarbeidsavtalen bare skal gjelle krigsbedrifter. Det lyktes imidlertid ikke å opnå noen forandring og Landsorganisasjonen sendte derfor en påtale til Sosialdepartementet av at tyskerne brøt overenskomster som departementet har godkjent! Det gikk imidlertid som en kunne ventet. Departementet løp nå som ellers tyskernes erend, og "bestemte" at riksarbeidsavtalen skulle gjelle for alle "Nordags" anlegg! Det blir som herrene vil ha det !

. V .

Den kjente fagforeningsmann,

Johan Ring, i Lokomotivmannsforbundet ble arrestert i forrige uke. Også hans kone ble tatt av politiet samtidig. De er nå sloppet ut av fengslet.

Den trønderske organisasjonsmann, Arvid Dyrendahl, tidl. sekretær i Arbeidernes ungdomsfylking, ble arrestert den 3.august. Han er ført til Oslo og innsatt i Kretsfengslet her.

Direktør Alf B. Bryn som for en tid siden forlot sin stilling i Forsyningsdepartementet, er arrestert av Gestapo.

. V .

Nazikorrupsjonen i Oslo kommune

antar stadig grellere former. Veltjente, hederlige og dyktige funksjonærer for sparken, mens hirdmenn og annet rask fra Nasjonal Samling kjøres opp i stillinger som de ingen betingelser har for å kunne skjøtte.

Byens sosialrådmann, Sverre B. Strøm, ble for kort tid siden avskjediget på dagen. Grunnen var at han hadde gitt den nyansatte forsorgsforstander. NS.mannen Rolf Hosttvedt en skrape fordi han innfant seg 1 time forsent til en konferanse han var innkaldt til !

Lønnsrådmann Sverre Iversen måtte også forlate sin stilling på dagen, etter en kontravers med det nyopprettede NS.personalkontor.

Byens finansrådmann, Paul Hartmann, er også tvunget ut av funksjon, takket være de korrupte og mislige forhold som har fulgt med nazistyret i hovedstaten.

Videre er blandt andre de kjente organisasjonsmenn, ligningssekretær Jørgen Dahl og kommerkontorist Rolf Pettersen (som i årrekker har vært formann for kommunefunksjonærenes organisasjon og medlem av Kommuneforbundets stedsstyre) sparket ut av sine stillinger.

Også den kjente talsmann for leieboerne, vedlikeholdssjef Carsten Boysen er avskjediget.

Lønnsrådmann Iversens etterfølger er 21 år gammel hirdmann, Sverre Pettersen. Denne jyplingen, som aldri har vært borte i noe kommunalt virke og som neppe har gjort en ønsete skikkelig dagsarbeide i sitt liv, er nå betrodd stillingen som lønnssjef der ca. 14.000 arbeidere og funksjonærer! Det fortelles at han, den første dagen han satt på lønnsrådmannens kontor, ba om å få greie på hva en tariff er!

Fredag den 8.august hadde han kaldt sammen de medlemmer av Quislingsekten som arbeider i kommunen til et møte. Innkallelsen var gått ut til 50 stykker. Det er med andre ord ikke så svært mange "rettroende" der i gården. Det møtte 30. Herr Pettersen holdt et foredrag for dem og opplyste bl.a. at han hadde pålegg om å sørge for at innen 4. oktober skulle over det halve av funksjonærstaben være medlemmer av NS. Dette gjentok han hele 3 ganger.

I ordskiftet etterpå var det et par av "kampfellene" som har litt bedre oversikt over vanskene med å verve proselyter til forrederklikken, som innvendte at det kanske ikke ville bli så lett å greie å få så mange med ..... Først og fremst fordi så mange arbeiderpartifolk sitter rundt omkring i kommuneadministrasjonen og motarbeider NS-innflytelsen. Men dette mente "rådmann" Pettersen de skulle ta rolig! De måtte bare la ham få oppgave over disse folk, så skulle han "ordne opp med dem" ! Det er all mulig grunn til å frykte for at vi kan vente mer maktmisbruk og nye overgrep når den mindreårige rådmannen og de andre desperados for holdt på en tid. Hvis det da blir så lenge de får grassere .....

. V .

Landsorganisasjonen

sto den 15. mai som underskriver av henvendelsen til de tyske myndigheter sammen med 42 andre organisasjoner, og krevet at den enkelte under sitt arbeide ikke skal være utsatt for press eller tilsidesettelse i strid med lovreglementets- eller tariffbestemte grunnsetninger for offentlig arbeidsvirksomhet. Av disse 43. organisasjonene har alle undtatt de som er med i Landsorganisasjonen og L.O. selv vært utsatt for en meningsløs sjikanering. Men medunderskrivere kan være forvisset om at Landsorganisasjonen ikke lar seg lede inn i noen ny bane fordi om den blir behandlet anderledes enn de andre. Arbeiderne skjønner at det er en taktisk manøver fordi det ikke er beleilig å slå til enda. Arbeiderne kjenner solidaritetens bud og vil ikke svikte. De vil stå fast på sitt krav om uavhengighet for organisasjonen, og nazistisk innblanding vil få de alvorligste følger for arbeidsfreden i vårt land.

Nazistene vet dette. De ser gjerne fagorganisasjonen og dens ledere kompromitert. Men det skal de ikke klare. Lederne har alle som en sagt fra til tyskerne at de heller går fra sine stillinger enn å se på at organisasjonens arbeidsmuligheter og frie stilling undergraves. I en slik uttalelse er det ikke plass til kjøp og salg.

Når arbeiderne så ubrytelig verner om organisasjonens frihet og uhemmede slagkraft, skyldes det at arbeidernes hele eksistens henger sammen med dette. De vil ikke se sin organisasjon brukt til å svinebinde seg. Skal de ha en organisasjon, må det være en

FRI FAGBEVEGELSE.